

[Carsten Raft.]

god Organisation paa det paagældende Sted, blot fordi det lille Mindretal holder fast paa sin specielle Form for Fagforening. Der er ikke noget at være forbavset over, det er noget, vi havde tænkt os: Man har nok Interesse for Organisation og ønsker, at man organiserer sig til Varetagelse af Fagets Interesser, men det skal være den ægte Organisation, det skal være en socialdemokratisk Organisation, og hvis man ikke kan faa den, vil man hellere ødelægge de Forsøg, der gøres fra anden Side paa at lave Organisation.

Det kan ogsaa siges, at den højtærede Ministers Udtalelser ikke var uden Interesse. Det var en blank Erkendelse af, at denne Lov overhovedet ikke har været behandlet i Ministeriet paa normal Maade. Her foreligger en Lov, der betyder en hel Del Indgreb i Erhvervslivet og beskæftiger sig med Hundredtusinde Menneskers Arbejdsforhold, og det er selvfølgelig af særlig Betydning, at en saadan Lov er klar og let fattelig, fordi de Hundredtusinde skal kende den og forstaa at vurdere den i deres egen Situation. Og saa faar vi at vide, at den ikke har været i Administrationen; altsaa hele det Embedsmandsapparat, som Staten holder til at gøre Lovene juridisk og formelt i Stand til at efterleves og forstås klart, har slet ikke været sat i Gang over for denne Lov, over for de Ændringer, man kommer med fra Regeringens Side. Nu er det meget rart at faa at vide, at der er nogle Mennesker, der har stukket Næsen sammen, nogle, der har været Medlemmer af et Udvalg og fundet ud af noget. De har faaet en Sekretær stillet til Disposition.

Det er meget interessant, at den højtærede Minister tager fejl af det egentlige Udvalg og dette lille Underudvalg — det er dér, det foregaar, det har vi saa tit faaet at vide under Arbejdet her i Rigsdagen —, og det i den Grad, at den højtærede Minister siger Udvalget, hvor han mener Underudvalget. Det er et lille Udvalg, et Komsammen af nogle Mennesker, og Ministeren vil dække sig bag, at Sagen er tilstrækkeligt gennemprøvet, fordi de har haft en Sekretær til deres Raadighed. Jeg vil gerne bede den højtærede Minister om at undersøge, hvad et saadant Komsammen tilligemed en Sekretær betyder statsretligt, parlamentarisk. Jeg mener, at det ingen Rolle spiller, at det intet Ansvar har, og at det ikke kan dække Ministeren. Det er Ministeren, der har Ansvaret for denne Lov efter at have underskrevet den, og hvis den højtærede Minister er i Tvivl om, hvorledes

Ansvarlighedsforholdet er, kan jeg bare henvise til det nye Lovforslag om Ministerenes Ansvarlighed § 2. Der staar tydeligt i Justitsministerens Affattelse, at det er Ministeren, der har Ansvaret. Han kan ikke løbe fra det. Det kan ikke være saadan, at man laver to Slags Love, nogle gehejme, private, udvalgsfødte Love, der ikke behøver at være videre gode, der godt kan være saadan, at der er meget at klage over, og saa nogle officielle, ministerielle Love, Love, der har gennemgaaet den officielle Proces. I hvert Fald kan jeg sige, at det er en eklatant Misforstaaelse, naar den højtærede Minister ønsker en Henstilling om at revidere Loven. Nej, Partierne har ifølge den almindelige Opfattelse ikke noget Ansvar i den Forstand for Lovene, det er Ministeren, der har Ansvaret, det er Ministeren, der af sig selv i det Øjeblik, det maa erkendes, at Loven ikke duer formelt-juridisk — saaledes som det nu er erkendt —, burde have taget Initiativet og selv skulle gaaet til Revision af Loven, og han skulde ikke have ventet paa en Opfordring fra Partierne dertil. At vort Initiativ sætter Tingene i Gled, som det har gjort her i dette Spørgsmaal, at det stadig er os, der maa tvinge Socialdemokraterne frem paa dette Omraade, det er vi vant til, det er den politiske Situation, og det tror jeg ogsaa man efterhaanden har forstaaet ude i Befolkningen.

Naar det ærede Medlem Hr. Rager meget skarpt siger, at for Rigsdagsmænds Vedkommende maa han med Hensyn til daarlige Love melde Hus forbi, og lægger Ansvaret paa den departementale Behandling, ja, saa er jeg, om jeg saa maa sige, i den ubehagelige Situation at være fuldstændig enig med det ærede Medlem. Jeg synes, det er fuldkommen rigtigt set, men det ærede Medlem maa da være klar paa, at dermed understreger han mit Angreb paa Ministeren og understreger min Kritik af en Minister, der ikke har undergivet denne Lov den departementale Behandling. Hvis det ærede Medlem mener, at den eneste Maade at faa disse Love gode paa er, at Ministerierne behandler dem, ja, saa falder det jo haardt ud over den Minister, der har undraget den paagældende Lov Ministerernes Behandling, og jeg kan i hvert Tilfælde have Lov til at sige, at denne Udtalelse fra et af Regeringspartiernes Medlemmer fuldstændiggør den almindelige Opfattelse af, at den højtærede Socialministers Gerning i dette Tilfælde, med Hensyn til denne Lov, har været mere end mangelfuld, man kan vel nok sige, at den har været i skandaløs Grad mangelfuld.